

निशातः, जि, (नि + शो निशाने + क्तः। “शास्त्रो-
रन्यतरस्याम्।” ७।१।४१। इति पञ्चे
इत्वाभावः।) शाणितः। इति हेमचन्द्रः॥
निशादः, पुं, (निशायां अन्निभक्षयतीति। अद् +
अच्।) निषादः। इत्यमरटीकायां रमानाथः॥
जि, निशाभुक्॥
निशादिः, स्त्री, (निशाया आदिर्घञ्।) सम्भ्या।
इति राजनिर्घण्टः॥
निशान्तं, स्त्री, (निशान्यते विश्रान्यतेऽस्मिन्निति।
नि + श्रम + अघिकरणे क्तः।) यद्दम्। इत्य-
मरः। २।२।५॥ (यथा, रघुः। १६।४०।
“तस्याः स राजोपपदं निशान्तं
कामीव कान्ताहृदयं प्रविशति॥”
निशाया अन्तो यञ।) उवा। (यथा, मनुः। ४।६६।
“न निशान्ते परिश्रान्तो ब्रह्माधीन पुनः
क्षेपेत्॥”)
शान्ते, जि। इति मेदिनी। ते, ११६॥
निशात्मा, स्त्री, (निशायां अन्ययति उपसंहारति
आत्मानमिति। अन्ध उपसंहारे + अच् +
टाप्।) अतुकालता। इति राजनिर्घण्टः॥
(निशायां अन्यः।) रात्रात्मे, जि॥
निशापतिः, पुं, (निशायाः पतिः।) चन्द्रः।
(यथा, सूर्यसिद्धान्ते। २।४७।
“खमन्दसुक्तिर्यशुद्धा मध्यसुक्तिर्निशापतिः।
दीर्घान्तरादिकं कृत्वा भुक्तारण्यधनं भवेत्॥”)
कर्पूरः। इत्यमरः॥ (निशायामेव पतिरिति
विग्रहे कचित् अङ्गनाशस्या उपपत्तिरपि।
यथा, आर्यसप्तशत्याम्। ३५२।
“प्राङ्गणकोशेऽपि निशापतिः स तापं सुधा-
मयो हरति।
यदि मां रजनिर्वर इव सति! स न निरु-
णद्धि गेहपतिः॥”)
निशापुष्पं, स्त्री, (निशायां रात्रौ पुष्पाति विक-
सतीति। पुष्प्य विकासे + अच्।) उत्पलम्।
इति राजनिर्घण्टः॥
निशावलः, पुं, (निशायां रात्रौ वलं यस्य।)
मेघवृषमिधुनकर्कटधनुर्मकरराशयः। इति
ज्योतिषम्॥
निशाभङ्गा, स्त्री, (निशा हरिद्रा तद्वत् भङ्गो
यस्याः।) दुग्धपुष्पी। इति शब्दचन्द्रिका॥
दुग्धपेया इति भाषा॥
निशामणिः, पुं, (निशाया मणिरिव।) चन्द्रः।
इति त्रिकाण्डशेषः॥
निशामनं, स्त्री, (नि + श्रम + णिच् + क्युट्।)
दर्शनम्। आलोचनम्। इति मेदिनी। ने,
१६०॥ अवयवम्। इति हेमचन्द्रः। ३।२४०॥
निशाब्जः, पुं, (निशाचरो ज्ञः पशुः।)
शृङ्गालः। इति शब्दरत्नावली॥
निशारणं, स्त्री, (नि + श्रमि हिंसे + णिच् +
क्युट्।) मारणम्। इत्यमरः। २।८।११२॥
(निशाया रणम्।) रात्रियुद्धम्॥ (निशाया
रणः शब्दः।) रात्रिशब्दे, पुं॥

निशारणं, स्त्री, (निशाया निशायां वा रत्नमिव।)
चन्द्रः। इति हेमचन्द्रः। २।१६॥
निशारकः, पुं, रूपकभेदः। यथा,—
“दृष्टः प्रीतिरथ खचरो विभवस्तुरङ्गमः।
निशारकः प्रतितालः कथिताः सप्त रूपकाः॥”
तस्य लक्षणं यथा,—
“लघुद्वन्द्वं गुरुद्वन्द्वं तन्त्रासतालकः स्वरः।
चतुर्विंशतिवर्गेषु रसे ह्यस्य निशारकः॥”
तालावशेषः। यथा,—
“प्रविश नर्तको रङ्गं विकीर्य कुसुमादिकम्।
निशारकैश्च तालेन कोमलं वृत्तमाचरेत्॥”
इति सङ्गीतदामोदरः॥
निशावनः, पुं, (निशावत् अन्यकारजनकं वनं
यञ।) शृङ्गः। इति राजनिर्घण्टः॥
निशाट्टं, स्त्री, (निशानां ट्टं सङ्ग्रहः।)
रात्रिगणः। बहुनिशाः। इति शब्दरत्नावली॥
निशावेदी, [न] पुं, (निशां निशापरिमाणं वेत्ति
वेदयति वा। विद् वा वेद + णिनिः।) कुकुटः।
इति हेमचन्द्रः। ४।३६०॥
निशाह्वः, पुं, (निशायां रात्रौ ह्वो ह्वो
विकासो यस्य।) कुसुदम्। इति त्रिकाण्डशेषः॥
निशाङ्गा, स्त्री, (निशाया आङ्गा आङ्गा आङ्गा
यस्याः।) हरिद्रा। इत्यमरः। २।६।४१॥
निशितं, स्त्री, (नि + शो + क्तः। “शास्त्रो-
रन्यतरस्याम्।” ७।४।४१। इति इलम्।)
लौहम्। इति राजनिर्घण्टः॥
निशितः, जि, (नि + शो + क्तः।) शाणितः।
इत्यमरः। ३।१।६१॥ (यथा, महाभारते।
१।१३४।६५।
“तद्वाक्चमकालान्नु वीभस्तुनिशितैः शरैः।
अवागैः प्रक्षभिर्माहं ममममस्तताडयत्॥”)
निशिपुष्पा, स्त्री, (निशि पुष्पाति विकाशते इति।
पुष्प्य + अच्। टाप्।) श्रेफालिका। इति
त्रिकाण्डशेषः॥
निशिपुष्पिका, स्त्री, (निशिपुष्पा + स्वार्थे कन्।)
श्रेफालिका। इति शब्दरत्नावली॥
निशिपुष्पी, स्त्री, श्रेफालिका। निशि रात्रौ विक-
शितं पुष्पमस्या इति अतुपसारा मध्यपदलोपः
सप्तम्या अलुक् च ततो जातेरत इति ईप्॥
निशीथः, (नितरां श्येतेऽनेति। नि + शौ +
“निशीथगोपीयावगमाः।” उवा। २।६।
इति थक्प्रत्ययेन निपातनात् साधुः।) अर्द्ध-
रात्रिः। इत्यमरः। १।४।६॥ (यथा,
रघुः। ३।१५।
“निशीथदीपाः सङ्घसा हतस्त्रिधा
बभूवुरालेख्यसमर्पिता इव॥”)
रात्रिमात्रम्। इति मेदिनी। थे, २०॥ (यथा,
ऋतुसंहारे। १।३।
“सुतस्त्रीगीतं मदनस्य दीपनं
सुचौ निशीथेऽनुभवन्ति कामिनः॥”)
निशीथिनी, स्त्री, (निशीथोऽख्यस्या इति।
इनिः। डीप्।) रात्रिः। इत्यमरः। १।४।४॥

निशीथिनीनाथः, पुं, (निशीथिन्या नाथः।)
चन्द्रः। इति हलायुधः॥
निशीथ्या, स्त्री, रात्रिः। इति भूरिप्रयोगः॥
निशुम्भः, पुं, (नि + शुम्भ हिंसायाम् + भावे
वच्।) वधः। इति हेमचन्द्रः। ३।३६३॥
दानवविशेषः। यथा,—
“कश्यपस्य दशुर्नाम भार्यासीद्विजसत्तमः।
तस्यास्तु द्वौ सुतावास्तां सङ्घसाचाङ्गलाधिकैः॥
ज्यैष्ठः शुम्भ इति ख्यातो निशुम्भश्चापरासुरः।
हृतयो ननुचिर्नाम महाबलसम्पन्नतः॥”
इति वामनपुराणे ५२ अध्यायः॥
(अयं हि भगवत्या निहतः। इति मार्कण्डेय-
पुराणम्॥ अपरोऽसुरविशेषः। यदुक्तं मार्क-
ण्डेये। ६१।३६—३७।
“वेवस्वतेऽन्तरे प्राप्तेऽष्टाविंशति मे युगे।
शुम्भो निशुम्भश्चैवान्यानुत्पत्त्येदं महासुरौ॥
नन्दगोपयुहे जाता यशोदागर्भवम्भवा।
ततस्तौ नाशयिष्यामि विन्ध्याचलनिवासिनी॥”)
निशुम्भनं, स्त्री, (नि + शुम्भ हिंसायाम् + भावे
क्युट्।) मारणम्। इति हलायुधः॥
निशुम्भमर्दिनी, स्त्री, (निशुम्भं मर्दयतीति। अद्
+ णिनिः। डीप्।) दुर्गा। इति हेमचन्द्रः॥
निशुम्भशुम्भमयनी, स्त्री, (निशुम्भं शुम्भश्च मया-
तीति। मय्य विभोद्धने + क्युः। नलोपः। ततो
डीप्।) दुर्गा। यथा, देवीपुराणे।
“निशुम्भशुम्भमयनी देवी वेदेषु गीयते॥”
निशुम्भो, [न] पुं, (निशुम्भो मोहनाशोऽख्य-
स्येति। इनिः।) बुद्धविशेषः। तत्पण्यायः।
हेरम्बः २ हेरकः ३ चक्रसम्बरः ४ देवः ५ वच-
कपाली ६ शशिषेखरः ७ वज्रटीकाः ८ इति
त्रिकाण्डशेषः॥
निशेतः, पुं, (निशावामपि एतं ईशदृगमनं यस्य।)
वकः। इति त्रिकाण्डशेषः॥
निचयः, पुं, (निचोयतेऽनेनेति। निर + चि +
“ग्रहट्टनिचिगमच॥” ३।३।५८। इति
अप्।) निःसंशयज्ञानम्। तत्पण्यायः। निचयः
२। इत्यमरः। १।५।३॥ निचयनम् ३
निचयः ४। इति शब्दरत्नावली॥ (यथा, देवी-
भागवते। १।१६।३५।
“देहोऽयं मम बन्धोऽयं न ममेति च सुतता।
तथा धनं यद्दं राख्यं न ममेति च निचयः॥”)
“तदभावा प्रकारा धीस्तुप्रकारा तु निर्णयः॥”
इति भाषापरिच्छेदः॥
(अर्थालङ्कारविशेषः। तल्लक्षणादिकं यथा,
साहित्यदर्पणे। १०।५६।
“अन्यत्रिषिध्या प्रकृतस्थापनं निचयः पुनः॥”
उदाहरणं यथा,—
“वदनमिदं न सरोजं नयने नेन्द्रीवरे एते।
इह सविधे सुगन्धशो मधुकर! न सुधा परि-
भाष्य॥”)
निश्वला, स्त्री, (निश्चलतीति। निर + चल +
अच्। टाप्।) शाकपर्वी। इति राजनिर्घण्टः॥